

A Győri Ítéltábla a Hollósiné dr. Prohászka Dóra ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Nemes Andrea ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2017. december 6. napján kelt 4.P.20.024/2017/22. számú ítélete ellen az alperes részéről 23. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy az alperes által kártérítés jogcímén fizetendő marasztalás tőkeösszegét 167.114,- (Egyszázhatvanhétezer-egyszáztizennégy) Ft-ra leszállítja, a sérelemdíj iránti keresetet pedig teljes egészében elutasítja.

Az elsőfokú ítélet perköltség viselésére irányuló rendelkezéseit mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 8.100,- (Nyolcezer-egyszáz) Ft feljegyzett kereseti illetéket, míg az ezt meghaladóan feljegyzett 108.300,- (Egyszáznolcezer-háromszáz) Ft kereseti és 40.000,- (Negyvenezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 116.900,- (Egyszáztizenhatezer-kilencszáz) Ft első- és másodfokú perköltséget. Az ezt meghaladó költségeket a felek maguk kötelesek viselni.

Az ítéltábla megállapítja, hogy az alperes külön kérelemre jogosult az illetékügyben eljáró hatóságnál visszaigényelni 125.115,- (Egyszázhuszonötezer-egyszáztizenöt) Ft tévesen lerótt fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

Az irányadó tényállás szerint a felperesi egyesület nyerte el 2016. évre a dobermann munkakutya világbajnokság rendezési jogát, mely rendezvényt 2016. május 20. és 22. között rendeztek a ...i ... Stadionban. A rendezvényre tizenöt országból tizenhét csapat jelentkezett negyvennyolc fővel.

A Nemzetközi ... Szövetség szabályzata szerint a rendező ország klubjának kell biztosítania a szövetség vezetőségének és fő delegáltjainak a szállást, étkezést és a programokat. Szokás, hogy a folyamatos konzultáció és kapcsolattartás céljából a szállást egy szállodában foglalják.

2015. évben kezdődtek a rendezvény előkészületei, a felperes elnöke, törvényes képviselő 1 több alkalommal járt ...ban, ... segítségével a pálya- és hotellehetőségeket tekintette meg. A felperes az alperes által üzemeltetett ... Hotelt választotta szállásként, ami azért tűnt megfelelőnek, mert viszonylag közel van a stadionhoz, egy helyen biztosított a résztvevők elszállásolása és egy - egyéni vállalkozó által üzemeltetett - étterem is található a hotelben, ahol az étkezéseket és a rendezvényeket le lehet bonyolítani. Felperes megállapodott alperessel abban, hogy 2016. május 20.

és 21. napjára kettő éjszakára az alábbi szobákat biztosítja alperes felperes részére: kilenc darab kétágyas, egy darab háromágyas és egy darab egyágyas szobát 8.000,-Ft/éj/szoba áron, ezenkívül egy darab háromágyas, egy darab kétágyas, egy darab kétágyas + kisállat elhelyezéssel és még egy darab kétágyas + kisállat elhelyezéssel szobát napi 10.000,-Ft/szoba áron. A megállapodásról az alperes nevében ... 2015. december 3. napján küldött felperes részére visszaigazolást, mely szerint a foglalatot fogadta a ... Hotel. Az alperesnél a lefoglalt szobák összesen 256.000,-Ft-ba kerültek volna a két éjszakára.

2016. május 19. napján a két érkező német versenybíróval együtt megjelent a felperes elnöke a ... Hotelben a szállás elfoglalása céljából, azonban a recepció az tájékoztatást adta, hogy nincs szállásfoglalás a felperes részére, és szabad szobájuk sincs, mivel azokat lengyel vendégmunkásoknak kiadták. Az alperes részéről arra hivatkoztak, hogy a foglalatot e-mailben lemondták. Az alperes a probléma kezelésétől elzárkózott, segítséget nem nyújtott.

A felperesnek nem volt lehetősége, hogy alperesi árfekvéshez hasonló szállást foglaljon, és végül a Szlovákiában, Észak-...ban található ... Hotelben sikerült szállást foglalni, A ... Hotelben a szobák költsége 2016. május 20-tól 23-ig az adóval együtt mindösszesen 1.996,20,-euró volt, ami 628.803,-Ft-nak felel meg. Mivel az étkezést nem az alperes biztosította a ... Hotel éttermében, hanem egy egyéni vállalkozó, ezért az étkezés maradt a ... Hotelben.

A ... Hotel és a ... Hotel között a távolság 2 km. Azzal, hogy az esti vacsorarendezvények és a szállás más helyen volt, pluszfeladat hárult a szervezőkre, hiszen egyrészt 2 km-rel hosszabb utat kellett megtenni a szállástól a stadionig, másrészt a szállás és a vacsora közötti utat a résztvevők igényei szerint többször kellett megtenni, meg kellett várniuk, amíg az utolsó vendégek haza kívánnak menni, addig rendelkezésre kellett állniuk. A résztvevők szállításának pluszköltsége 3.975,-Ft volt.

A felperes módosított keresetében kérte az alperes kötelezését 376.777,-Ft szerződésszegéssel okozott kár és ennek 2016. május 23. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére. A kétágyas szoba és szálláshely, illetve szolgáltatási adó címén kifizetett összeg és a ... Hotel által adott ajánlat szerinti összeg különbözetét 372.802,-Ft-ban, a szállítás pluszköltségét 3.975,-Ft-ban jelölte meg. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy alperes megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát, és 1.500.000,-Ft sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint semmilyen megállapodást nem kötöttek felperessel. Hivatkozott arra, hogy jóhírneve nem sérült a felperesnek, továbbá nem is arra az időszakra szól a visszaigazolás, mint ami a ... Hotel számláján található. Azt állította, hogy a foglalatot lemondta. A felperes a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, hiszen jóval drágább hotelt választott, miközben a közelben több, alperes árfekvéséhez közelebb álló szálláshely is van. A 11,5 km többlettávolságot is vitatta. Hivatkozott a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésére, hogy jóhírnévhez fűződő joga nem sérülhetett, hiszen nem állított valótlan tény, nem híresztelt semmit, felperes jóhírneve pedig nem sérült azzal, hogy a környék legnívósabb hotelében lettek a vendégek elszállásolva.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 376.777 Ft kártérítést, ennek 2016. május 23. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát és 500.000 Ft sérelemdíjat.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kimondta, hogy a felek a költségeiket maguk viselik.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára felhívásra 52.605 Ft illetéket, azzal, hogy a fennmaradó 63.805 Ft illeték az állam terhén marad.

A törvényszék a felperesi elnök, valamint ... és ... tanúk által elmondottak és a ... Hotel 2015. december 3-án küldött visszaigazolója alapján megállapította, hogy mely időpontokra, milyen szobák, milyen áron lettek lefoglalva, a szerződés tehát ezen tartalommal a Ptk. 6:63.§. (1) bekezdése szerint létrejött. Az alperes kötelezettsége lett volna annak bizonyítása, hogy a foglalást lemondta, alperes azonban erre semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő. Az alperes a szerződéses kötelezettségének nem tett eleget, a teljesítést a Ptk. 6:183.§ szerint jogos ok nélkül megtagadta, a felperes a lehetetlenné válás jogkövetkezményeit választva a Ptk. 6:180. §. (2) bekezdése és a 6:142.§. szerint a szerződésszegéssel okozott kára megtérítését alappal követeli.

A törvényszék kifejtette, hogy a **Ptk.6:143.§** alapján meg kell téríteni a szolgáltatás tárgyában keletkezett kárt, a 6:143. § (3) bekezdése szerint pedig szándékos szerződésszegés esetén a jogosult teljes kárát meg kell téríteni. A teljes kárba nem csak a vagyoni kár, hanem a sérelemdíj is beletartozik.

A vagyoni kár körében a bíróság az okirati bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a felperes az alperesnél két éjszakára harminc szobát, 256.000,-Ft-ért foglalt le. A ... Hotelben huszonkilenc szoba került összesen lefoglalásra a több napra, így lényegében a ... Hotel által adott ajánlat és a ... Hotelben lefoglalt szobák száma megegyezik egymással (30/29). A ... Hotel részére kifizetett - a csatolt és 18. számon lefordított számla által igazolt - 1.996,2 eurónak megfelelő 628.803,-Ft és a 256.000,-Ft-os alperesi ajánlat különbözete 372.803,-Ft, ez alapján bizonyított az a különbözet, amennyivel többet kellett kifizetnie a felperesnek a szállásért.

Az elsőfokú bíróság az alperes által megjelölt szálláshelyektől beszerzett nyilatkozatok alapján igazoltnak látta, hogy felperesnek nem volt olcsóbb szálláslehetősége, azok nem rendelkeztek megfelelő kapacitással. A felperes tehát kárenyhítési kötelezettségének eleget tett, több szállást megkeresett, nem róható fel számára, hogy magasabb árfekvésű szállást talált, különös tekintettel arra is, hogy azonnal kellett nagyszámú vendéget elhelyeznie.

Az alperes által állítottan is 2 km a két hotel közötti távolság, napi 11,5 km plusztávolságot számolt felperes, ami három oda-vissza fuvart jelent, ami a résztvevők számára, és arra tekintettel, hogy a vacsora máshol volt, mint a szállás, egyáltalán nem minősül eltúlzottnak, így a bíróság az 3.975 Ft többletköltséget is bizonyítottan találta.

A sérelemdíj kapcsán a törvényszék a Ptk. 6:145. §-ra tekintettel nem állapította meg, hogy a felperes jóhírnévhez fűződő joga sérült, hiszen a párhuzamos igényérvényesítés kizárása ezt nem teszi lehetővé, a jogsértést a szerződésszegés keretén belül kellett vizsgálni. A szerződésszegéssel okozott kár keretén belül figyelembe vette azt, hogy a vagyoni károkon túlmutató sérelem érte a felperest, melynek kompenzálásának eszköze a sérelemdíj. Azt is kifejtette, hogy az utóbb lefoglalt szállás jó minőségű, az alperes által üzemeltetett szállodánál jobb színvonalú szállást jelentett, nem bizonyított az sem, hogy a nemzetközi szövetség neheztelne a felperesre, így a felperes jóhírnevének megsértését nem lehetett megállapítani. Az alperes szerződésszegése azonban a felperestől jóval komolyabb szervezést igényelt, a felperes nevében eljárókat komoly feladat elé állította, stressznek tette ki, és ezt a pluszmunkát a sérelemdíj hivatott kompenzálni.

A sérelemdíj mértékénél figyelembe vette, hogy az alperes súlyosan megsértette az elvárható magatartás Ptk. 1:4. § -ban szabályozott elvét, a szerződésszegés ellenére a kárenyhítésért semmit nem tett meg, sőt a felperesi képviselővel sem volt hajlandó sem beszélni, sem pedig más módon segítséget nyújtani.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Fenntartotta azon elsődleges hivatkozását, hogy a felek között nem jött létre szerződés, mivel az alperesi visszaigazolás tartalmát a felperes nem fogadta el, azt nem igazolta, illetve a perbeli előadásával cáfolta. A felperes által állított megrendelés három vendégéjszakára vonatkozott, az alperes pedig ilyen mértékű ott-tartózkodásra vonatkozó megrendelést nem igazolt vissza.

A fellebbezés másodlagos indokaként kifejtette, hogy a törvényszék az iratok tartalmával ellentétes

döntést hozott, a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, megalapozatlanul hozott döntést a sérelemdíj tekintetében.

A szállítási többletköltségekkel kapcsolatos igény körében a felperes nem bizonyította, hogy az összeg miből tevődik ki és erre nézve az alperesi vitatás ellenére bizonyítékot sem szolgáltatott. Nem adta elő, hogy ez hány alkalommal jelentett, és honnan-hova történő szállítást, továbbá pontosan milyen időtávon. A Hotel ... által kibocsátott számla szerint a vendégek nem csupán május hó 20-22-ig hanem május 20-23-ig tartózkodtak az új szálláshelyen. Nincs kimunkálva, hogy hány autóval és hányszor tették meg az utat, milyen típusú autóval, hány autóra számolták el az üzemanyagköltséget és milyen üzemanyag fogyasztás alapján.

Téves az az ítéleti megállapítás, hogy az alperes által adott ajánlat a ... Hotelben lefoglalt szobák számával megegyezik.

Az utóbbi Hotel által kiállított számla nem világos és nem egyértelmű. Nem derül ki, hogy hány személy elszállásolására került sor. Nem nyert igazolást, hogy miből adódik az eltérés és a többletköltség, tehát a felperesi kárigény az alperes által visszaigazolt árakhoz és ajánlathoz, ajánlati időszakhoz képest. Az alperes ajánlata 2 éjszakára és éjszakánként tizenöt szobára vonatkozott, az alperes az ajánlatát a vendégek száma alapján adta meg. A Hotel ... számlája három vendégéjszakára vonatkozott. Ez alatt vett igénybe a felperes 29 szobát. A harmadik éjszaka költségeiben az alperes semmiképpen nem marasztalható.

Téves az az ítéleti megállapítás, hogy az alperes szándékosan nem tett eleget a szerződéses kötelezettségének, erre peradat nem merült fel, azt a felperes sem állította.

Az alperes elfogadta a törvényszék azon ítéleti megállapítását, hogy a felperes jó hírnévhez fűződő jogainak sérelme nem állapítható meg. Nem értett egyet ugyanakkor azzal, hogy a kereseti kérelemhez kötöttség elvét megsértve, a kereseti kérelmen túlterjeszkedve a törvényszék szándékosságot állapított meg és sérelemdíj-megfizetésre kötelezte az alperest. A felperes sérelemdíj iránti igénye kizárólagosan a jó hírnév megsértésére vonatkozóan került előterjesztésre. A sérelemdíj a személyiségi jogok megsértéséhez tapad. Mivel a jó hírnév megsértését a törvényszék nem találta megalapozottnak, így a sérelemdíj megállapításának a lehetősége sem állott fenn. E körben utalt a Ptk. 2:52. §-ára.

Amennyiben a sérelemdíj iránti igény a felperes plusz munkájával, ennek ellentételezésével lenne kapcsolatban, úgy arra kereseti kérelmet kellett volna előterjeszteni és meg kellett volna határozni a plusz munka pontos mikéntjét, annak mértékét is. E körben szintúgy bizonyítást kellett volna lefolytatni.

Az 500 ezer forintos sérelem díj mértékét az alperes a fellebbezésében arra az esetre is eltúlzottnak ítélte, amennyiben annak jogalapja fennállna.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint túlnyomórészt alapos.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelő tájékoztatást követően a felek által előterjesztett bizonyítási indítványoknak eleget téve lefolytatta a bizonyítási eljárást, az annak során beszerzett peradatokat helyesen mérlegelve állapította meg a tényállást, az abból levont jogi következtetésével azonban az ítéletábra részben nem értett egyet.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen kifejtett indokok mentén állapította meg a felperes és az alperes közötti szerződés létrejöttét. A szerződés tartalma szerint a felperes két éjszakára foglalt le az alperesnél éjszakánként tizenöt szobát összesen 256.000 Ft ellenérték fejében. A felperesi törvényes képviselő, valamint a tanúk ezzel részben ellentétes nyilatkozatai mellett is csak az

írásbeli alperesi visszaigazolásban foglalt tartalommal tették lehetővé a peradatok a szerződés létrejöttének megállapítását. Az alperes a szerződés teljesítését megtagadta, így az elsőfokú bíróság által ítéletében helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések folytán a szerződés megszegésével a felperesnek okozott kár megtérítésére köteles.

A felperes kereseti kérelme a vagyoni kártérítési igény körében azoknak a többletköltségeknek az erejéig alapos, amik az alperes szerződésszegésével okozati összefüggésben merültek fel. Az alperes kártérítési felelőssége tehát e körben arra terjedt ki, amennyi többletköltséget a felperes számára a felek szerződésének tárgyát képező szolgáltatás más szolgáltatónál való pótlása, a Ptk. 6:141. § szerinti fedezeti szerződés okozott. Amennyiben a szerződésszegő fél partnere a teljesítéshez fűződő jogos érdekének kielégítése céljából fedezeti szerződést köt, kártérítés formájában követelheti a szerződésszegő kötelezettől az eredeti szerződés és a fedezeti szerződés ellenértéke közötti különbséget, továbbá a fedezeti szerződés megkötéséből eredő költségeit is.

Nem tartozik ugyanakkor kártérítési felelősséggel az alperes azért a felperes által másnál igénybe vett szolgáltatásért, amelynek teljesítésére maga nem vállalt kötelezettséget. Megállapítható, hogy a felperes a ... Hotelban három éjszakára (május 20-22-re) igénybe vett szállás ellenértékeként fizetett 628.803 Ft szállásdíjat. A harmadik éjszakára fizetett szállásdíjjal kapcsolatos többletköltségek az alperesre nem háríthatóak át, hiszen erre az éjszakára szolgáltatást nem vállalt a felperes felé. A szállásdíjjal felmerült többletköltségek körében tehát a ... Hotel számlájából kimutatható, 628.803 Ft-nak megfelelő szállásdíjnak csupán az első 2 napra eső összege, tehát kétharmada, azaz 419.202 Ft vehető figyelembe az alperes által vállalt, de teljesíteni elmulasztott és az ennek folytán a felperes által más szállásadó igénybevételével biztosított szolgáltatások ellenértékének meghatározásakor. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a szállásdíjból adódó különbözet körében a felperes követelése 163.202 Ft (419.202 Ft - 256.000 Ft) erejéig alapos kártérítés jogcímén.

A fentiekben túlmenően - az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint - megalapozott a felperes vagyoni kártérítési igénye a résztvevők utaztatásával kapcsolatosan felmerült többletköltség erejéig. E körben az elsőfokú bíróság az összegszerűségekre is kiterjedően helyesen adott helyt a felperesi kereseti kérelemnek, az ítéletábra csupán arra utal, hogy a felperes által megjelölt többlet útiköltség mértéke a többlettávolságra és a résztvevők számára tekintettel mindenképpen indokoltnak, nem pedig eltúlzottnak minősíthető.

A fentiekre figyelemmel a felperes vagyoni kártérítési igénye mindösszesen 167.114 Ft erejéig megalapozott.

A felperes a sérelemdíj iránti igényét arra alapítva terjesztett elő, hogy az alperes szerződésszegésének következtében sérült a felperes jó hírnevéhez fűződő személyiségi joga. Az ennek megállapítására előterjesztett kereseti kérelmet a törvényszék ítéletében elutasította, megállapítva, hogy a felperesnek nem sérült a jó hírneve. Ezen ítéleti rendelkezés a Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

A sérelemdíj iránti igény alapja a személyiségi jogsértés (Ptk. 2: 52. § (1) bekezdés), enélkül valamely szerződésszegő, illetve szerződésen kívüli magatartással megvalósuló károkozás önmagában nem ad alapot a sérelemdíj iránti igény eredményes érvényesítésére. Téves az az első fokú ítéleti álláspont, hogy a kártérítési felelősség felöleli a sérelemdíj iránti igényvel szembeni felelősséget is. A sérelemdíj nem a kártérítés körébe tartozó jogintézmény. A ...-a, továbbá a 6:144. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó 6: 522. § (1) és (2) bekezdése alapján határozható meg a kártérítési kötelezettség terjedelme. Ezen jogszabályi rendelkezések alapján megállapítható, hogy a kártérítési felelősség az új Ptk. rendszerében kizárólag a vagyoni károkra terjed ki.

Az elsőfokú bíróság a jó hírnév megsértésének megállapítására alapított keresetet jogerősen elutasította, a felperes egyéb személyiségi jogsértésre kereseti kérelmet nem alapított, erre tekintettel helytálló az az alperesi fellebbezési érvelés, hogy a fentiekre tekintettel nem volt alapja az alperes sérelemdíj megfizetésére való marasztalásának.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Az ítélet részbeni megváltoztatása folytán a pernyertesség- pervesztesség aránya is változott, mely szükségessé tette a perköltségviselésre irányuló rendelkezések megváltoztatását is. A felperes a keresetének pertárgy értékére figyelemmel 7%-os arányban minősül pernyertesnek, így a Ptk. 81. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperesnek a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint megállapított 86.000 Ft - áfát nem tartalmazó - elsőfokú perköltséget, figyelemmel az általa előlegezett készkiadások arányos (370 Ft-os) részére is. A felperes személyes illetékmentességére figyelemmel 108.300 Ft feljegyzett kereseti illetéket az állam visel, míg 8.100 Ft feljegyzett kereseti illetéket az alperes köteles megfizetni az államnak.

Az alperes fellebbezésének pertárgy értéke 876.777 Ft, így az ezzel kapcsolatosan felmerült másodfokú illeték összege 70.100 Ft, az alperes ezzel szemben 155.215 Ft-ot rótt le, a különbözetet, 85.115 Ft-ot jogosult tehát visszaigényelni az illetékügyben eljáró hatóságtól.

A sérelemdíj megfizetésére marasztaló ítéleti rendelkezés tekintetében az alperes fellebbezése teljes egészében alaposnak bizonyult, e követelés tekintetében a feleket az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja értelmében illetékfeljegyzési jog illeti meg, az erre eső 40.000 Ft fellebbezési illetéket az eredménnyel fellebbező alperes szükségtelenül lerótt, annak a visszaigénylésére szintúgy jogosult, ugyanakkor a személyes illetékmentes felperes helyett az e körben felmerülő feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

A vagyoni kártérítés körében előterjesztett fellebbezési kérelem tekintetében 30.100 Ft illetéklerovási kötelezettségének tett eleget az alperes. A fellebbezése e tekintetben 56%-os arányban eredményre vezetett, viselni tartozik tehát 13.200 Ft fellebbezési illetéket, míg az ezt meghaladóan lerótt 16.900 Ft fellebbezési illetéket a felperes köteles megfizetni az alperesnek.

Ezen túlmenően a felperes köteles megfizetni az alperes részére a fentebb hivatkozott IM rendelet alapján - ÁFA nélkül - meghatározott 14.000 Ft ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Győr, 2018. március 14.

Dr. Zámbo Tamás sk.  
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.  
előadó bíró

. Szalay Róbert sk.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
Kiadó